

Ik zal altijd mijn eigen bomen herkennen'

Fruitboomkweker **Gert Snel (59)** kweekt oude appel- en perenrassen met bijna vergeten namen. 'Het afscheid van een boom doet me wel eens zeer.'

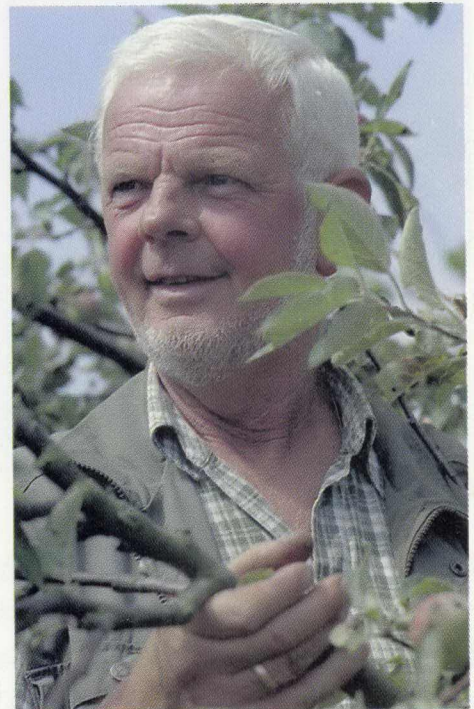
Net buiten de Vesting Naarden, tussen water en weilanden, liggen de zes hectaren grond van Vruchtboom- en Rozenkwekerij Snel. In 1961 begon Gert te werken in het bedrijf van zijn vader en tien jaar later nam hij de zaak over. 'Ik vond het meteen leuk, want ik ben een echt buitenmens. Ik vind het nog altijd prachtig om in de natuur te werken.' Jarenlang kweekte Snel bomen voor de groothandel, totdat hij het roer omgooide. 'Mijn vrouw en ik waren die massale handel een beetje zat. Zo'n tien jaar geleden kozen we voor de particuliere markt. Steeds meer mensen kopen bijvoorbeeld als tweede huis een boerderijtje en daar hoort een boomgaard bij. We zijn toen ook exclusief in de oude fruitrassen gedoken. Nu zeggen we: 'Liever één boom aan iemand verkopen die daar blij mee is dan honderd in de handel waar je nooit meer iets van verneemt.'

Snel heeft echt een band met zijn bomen, want niet alleen de oude fruitrassen, ook de hoogstam is terug van weggeweest. 'Zulke bomen heb ik tien tot vijftien jaar op de kwekerij. Jarenlang snoei en verzorg ik ze. Ik zal ook altijd mijn eigen bomen herkennen, waar het ook is! Soms zeggen klanten: 'U lijkt het wel erg te vinden dat ik die boom koop.' Inderdaad doet het afscheid me wel eens zeer. Tegen de klant zeg ik dan: 'Je verzorgt hem toch wel goed hè!?' Van de week belde een man uit Den Helder over zijn appelboom die er zo verschrikkelijk mooi bij stond. Dat wilde hij gewoon even laten weten. Zoiets vind ik schitterend.' In de wintermaanden geeft Snel

een cursus snoeien. Ook dat heeft met zorg voor zijn bomen te maken. 'In te veel tuinen zie ik mijn fruitbomen 'mishandeld' terug. Bij ons is zo'n boom jarenlang met liefde verzorgd en dan knippen ze er precies de verkeerde takken af! Zoiets doet me pijn.'

De oude fruitrassen zijn in opkomst. Snel heeft daar genoeg verklaringen voor. 'De consument is de laatste jaren 'uitgegeten' op de vier soorten appels die in de winkels liggen. Het assortiment is klein, terwijl er zoveel méér is. Er wordt ook geklaagd dat de appel niet meer de appelsmaak heeft. Dat krijg je als appels productiematig gekweekt worden. Sommige soorten worden een jaar lang gekoeld, wat ten koste gaat van het aroma. De appels en peren uit grootmoeders tijd zijn echt lekkerder.' Over de oude rassen praat de kweker met hartstocht. Zijn lievelingsappel is de Jacques Lebel, omstreeks 1825 geteeld door Jacques Lebel uit Amiens. 'Die appel heeft een heerlijk frisse smaak en is ook goed te gebruiken voor het maken van appelmoes. Bovendien is hij, net als vele andere oude fruitrassen, niet gevoelig voor ziekte.' Snel heeft tevens een zwak voor de Notarisappel, in 1890 geteeld door notaris Van den Ham in Lunteren. In zijn woorden 'een grote groene appel met een klein rood blosje.' Ook de namen van de oude rassen laten Snel niet onberoerd. De Ossekop (zээр grote appel) is er zo eentje. De mooiste naam van een oud perenras vindt hij de Seigneur d'Esperen, ook wel Belle Lucrative genoemd. Op zijn land plukt Gert Snel zelf ook wel eens een 'ouderwets lekkere' peer of appel van de

boom. Dat geeft hem een speciaal gevoel. 'Net als de consument vind ik het leuker om twee appels van mijn eigen boom te eten dan tien kilo appels bij de supermarkt. Die twee appels heb je namelijk zien groeien.' Op zondag maakt het echtpaar Snel steevast een ommetje over de kwekerij. Samen genieten ze van de stilte, de bomen, de vruchten. Hun twee dochters gaan niet verder met de fruitbomen. 'We zien wel wat er gaat gebeuren,' zegt Gert Snel tot slot. 'In ieder geval moet ik er nu niet aan denken om te stoppen.'

Vruchtboom- en Rozenkwekerij G. Snel,
Huizerstraatweg 2 voor, Naarden.

035 - 525 37 12, www.fruitbomenkwekerij.nl